

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1^{te} April 1876.

N^o. 26.

Udgivet 12te Juni.

1896.

Høieste Resolution

5 Juni.

af 5te Juni.

Med Hjemmel af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Fredningstiden for Tiur, Røi, Narfugl, Sjerpe og Rype i Budalens og Soknedalens Herreder i Søndre Trondhjems Amt indtil videre, dog ikke udover et Tidrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1896, udvides til og med 31te August.

Lov

6 Juni.

om Behandling af forsojede Børn.

N^o. 1.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Mai dette Aar, saalydende:

Kapitel I.

Om de Børn, Loven angaar, og de Forføininger, som kan træffes med Hensyn til dem.

§ 1. Barn, der ikke har fyldt det 16de Aar, bliver efter Beslutning af Børgeraadet (§ 6) at bortfætte i en paalidelig og hæderlig Familie, i et Barnehjem eller lignende Indretning, hvis Plan af Kongen er stadfæstet, eller i et Skolehjem (§§ 27 og 28), saafremt

a. det har forøvet nogen strafbar, om sædelig Fordærvelse eller Vanværd vidnende Handling, og Bortfættelsen antages hensigts-

6 Juni.
No. 1.

- mæssig af Hensyn til dets Forbedring eller for at hindre Gjen-
tagelser, eller
- b. det paa Grund af Forældres eller Opdrageres Lastesuldhed eller Forsømmelighed findes vanvyrdet, mishandlet eller sædelig forkommet eller maa befrygtes at ville blive sædelig fordærvet, og en Advarsel (§ 3) ikke antages egnet til at rette Forholdet, eller
 - c. det paa Grund af slet Opførsel fra Barnets Side, mod hvilken Hjemmets og Skolens Opdragelsesmidler har vist sig magtesløse, eller andre mislige Forhold fremstiller sig som nødvendigt at bortsette det for at redde det fra sædelig Undergang.

§ 2. Hvor Børgeraadet beslutter et Barns Bortsettelse i Henhold til § 1, kan det tillige frakjende begge eller den ene af Forældrene Forældremyndigheden.

Frakjendes Faderen Forældremyndigheden, opnævner Børgeraadet en Børge for Barnet. Hertil kan Moderen bestikkes, naar hun ikke bor sammen med Faderen.

Udøves Forældremyndigheden af Moderen alene, bestikkes ligeledes en Børge, naar denne Myndighed frakjendes hende.

For forældreløse Børn, der skal bortsettes og ikke har nogen Børge, opnævner Børgeraadet en saadan.

§ 3. Finder Børgeraadet ikke at burde bortsette et Barn, om hvis Anbringelse efter § 1 der er vakt Spørgsmaal, kan det tildele saavel dette som Forældrene eller dem, der staar i disses Sted, saadan alvorlig Advarsel og Formaning, som findes paakrævet.

§ 4. Har et Barn under 14 Aar forøvet en strafbar Handling eller et Barn mellem 14 og 16 Aar nogen strafbar Handling, for hvilken Paatalemyndigheden ikke finder at burde reise Paatale mod Barnet, kan Børgeraadet anvende saadan Advarsel eller Formaning, som i § 3 omhandlet. Det kan ogsaa henstille til Barnets Føresatte i Hjemmet eller Skolen bevisligen at tildele det saadan passende Røvelse, som Lovgivningen der hjemler, eller, hvis Barnet er under 15 Aar og dertil er Udgang, beslutte dets Anbringelse i en Tvangsfole (§ 38) for en Tid af indtil 6 Maaneder.

§ 5. Barn, som forsømmer Skolen, eller som der udviser en særlig slet Opførsel, kan, naar de øvrige Midler til Opretholdelse af Tugt og Orden viser sig frugtesløse, ved Beslutning af Skolestyret anbringes i en Tvangsfole, hvori Barnet forbliver, saalænge det af dennes Bestyrelse findes fornødent, dog ikke ud over 6 Maaneder.

Kapitel II.

Om Børgeraad.

§ 6. I enhver Kommune dannes et Børgeraad, bestaaende af Stedets Underdommer og Præst samt fem af Kommunestyret

efter Forslag af Formandskabet for to Aar valgte Medlemmer, 6 Juni. hvoraf en i Kommunen bosat eller der tjenstgjørende Læge og en eller to Kvinder. De kommunevalgte Medlemmer undtagen Distriktslægen kan, naar de har tjenstgjort i to Aar, undslaa sig for at modtage Gjenvalg for de to næste Aar. No. 1.

Efter hver Forandring af Bærgeraadets Sammensætning vælger dette, saasnart det i anden Uledning træder sammen til Møde, Formand og Næstformand. Indtil Valg er skeet, tjenstgjør den tidligere Formand eller Næstformand, og hvor ingen saadan findes, Dommeren, ligesom denne i hvert Fald forbereder og leder de i § 14 omhandlede Forhandlinger.

I Byer, hvor det findes nødvendigt, kan Kongen bestikke en Mand med de for Dommere foreskrevne Egenstaber til fast Formand i Bærgeraadet. Bestikkes nogen anden end Underdommeren hertil, udtræder denne af Raadet.

§ 7. Har Stedet flere Underdommere, beskifter vedkommende Regjeringsdepartement for to Aar ad Gangen en af dem til Medlem af Bærgeraadet. Hvor Forholdene gjør det ønskeligt, kan en anden Mand med de for Dommere foreskrevne Egenstaber beskiftes til Medlem af samme i Underdommerens Sted.

Har Stedet flere Præster, bestemmer Biskopen for to Aar ad Gangen, hvem af dem der skal indtræde i Bærgeraadet.

I større Byer kan der opnævnes flere Præster og Læger, der tjenstgjør turvis efter Formandens nærmere Bestemmelse.

§ 8. I Forsaldstilsælde indtræder for vedkommende Dommer og Præst samt for Lægen, hvis denne er Embeds- eller Kommune-læge, den, der under Forsaldet udfører deres Tjenesteforretninger. For Privatlæge samt for Bærgeraadets øvrige Medlemmer indtræder Varamænd, der vælges paa samme Maade som de selv. Naar Kongen beskifter fast Formand i Bærgeraadet, beskifter han samtidig en Mand til i dennes Forsald at forrette som Formand.

Hvor Beslutning skal fattes angaaende et Barn, som tilhører en ordnet Dissentermenighed, indtræder dennes Præst eller Forstander i det almindelige geistlige Medlems Sted.

§ 9. Alle Bærgeraadets Medlemmer nyder paa Keiser Skyds- og Koistgodtgjørelse beregnet efter de samme Regler, som gjælder for de i Lov af 10de Juli 1894 § 17 under anden Klasse nævnte Tjenestemænd.

§ 10. Hvor der ikke er Fare ved Ophold, holdes Møder af Bærgeraadet, forsaavidt de medfører Reisegodtgjørelse for Dommeren, alene ved de almindelige Thinge eller i Forbindelse med andre af ham berammede offentlige Forretninger.

§ 11. Hvor Forretningernes Mængde gjør det nødvendigt, ansætter vedkommende Regjeringsdepartement en fast Sekretær.

§ 12. Bærgeraadet er beslutningsdygtigt med fire Medlemmer, hvoriblandt Formanden eller Næstformanden og Dommeren.

6 Juni. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.
No. 1. Dog kræves til gyldig Beslutning om et Barns Bortføttelse efter § 1 eller i Tvangsskole, at Flertallet af de deltagende har stemt derfor.

§ 13. Børgeraadets Forhandlinger foregaar for lukkede Døre. Over Forhandlingerne føres Protokol overensstemmende med Straffeprocesslovens § 124. De fattede Beslutninger ledsages af Grunde.

Forinden Beslutning fattes, maa der, forsaavidt dertil er Anledning, gives Forældrene eller dem, som staar i disses Sted, Udgang til at udtale sig mundtlig eller skriftlig, ligesom Barnets Person og Stilling samt Hjemmets Forhold omhyggelig maa undersøges.

§ 14. Børgeraadet kan indkalde, afhøre og edfæste Vidner og foretage andre Undersøgelseshandlinger samt i dette Viemed anvende Tvangs- eller Straffemidler. De i Straffeprocessloven for Domstolene givne Regler kommer herved til Anvendelse.

Børgeraadet eller dets Formand kan, hvor det findes paafrævet, til Oplysning om, hvorvidt en strafbar Handling er forøvet, lade retslig eller udenretslig Efterforskning anstille.

Under Børgeraadets Forhandlinger (dets Raadslagninger og Stemmegivninger undtagne) har Forældrene eller de, som staar i disses Sted, Ret til at være personlig tilstede i Børgeraadet, hvorhos dette kan tillade dem at have en anden Person ved sin Side til Baretagelse af Barnets Tarv, hvor særegne Omstændigheder taler derfor. Dog kan de foruden i de i Straffeprocesslovens § 119 omhandlede Tilfælde udelukkes under de i samme Lovs § 278, andet og tredje Led nævnte Betingelser.

§ 15. Om de af Børgeraadet fattede Beslutninger gives der uopholdelig Barnets Forældre eller dem, som staar i disses Sted, Meddelelse. Beslutning, der gaar ud paa, at et Barn skal tages fra Forældrene eller nogen af dem, bliver at forkynde, i første Tilfælde, hvis ingen af dem har været tilstede ved Beslutningens Afgivelse, i sidste Tilfælde, hvis den af dem, hvem Barnet skal fratages, ikke har været tilstede.

Reglerne i Straffeprocesslovens §§ 146—152 og 157 finder tilsvarende Anvendelse.

Fader eller Moder, hvem et Barn skal fratages, kan, naar de ikke har samtykket deri, fordre Beslutningen forelagt for vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 16. De fattede Beslutningers Fuldbgyrdelse besørjes af Børgeraadet, i fornødent Fald ved Politiets eller Fattigvæsenets Tjenestemænd. Andre Beslutninger end de i § 4, andet Punktum omhandlede kan ogsaa fuldbyrdes efter Barnets fyldte 16de Aar.

Hvor Beslutningen intet modsat bestemmer, bliver den at fuldbyrde uden Genhyn til, om der klages over den.

§ 17. Hvor der er Fare ved Ophold, eller hvor det findes 6 Juni.
nødvendigt at sikre sig Barnets Person, kan Bærgeraadet eller, No. 1.
saafremt dets Beslutning ikke kan oppebies, dets Formand eller Paa-
talemyndigheden lade Barnet foreløbig anbringe i en Familie,
Dvangsskole eller paa et andet hensigtsmæssigt Sted.

§ 18. Det paaligger alle offentlige Tjenestemænd, hver i sin
Stilling, at yde Bærgeraadet fornøden Bistand.

Kapitel III.

Nærmere Bestemmelser med Hensyn til Vortsættelsen af Børn.

§ 19. I Bærgeraadets Beslutning om et Barns Vortsæt-
telse skal det bestemmes, hvorledes der bliver at forholde med Barnet,
hvorhos Anstalten skal angives, isald Indsættelse i Skolehjem eller
Barnehjem eller lignende Indretning vælges.

Findes enten paa Grund af mangelfuldt Kjenndskab til Bar-
nets Karakter eller af andre Grunde endelig Afgjorelse angaaende
Anbringelsesmaaden ikke for Tiden at kunne træffes, kan Bærge-
raadet anordne en foreløbig Anbringelse af Barnet til nærmere
Fagttagelse, i fornødent Fald og hvor dertil er Anledning, i en
Dvangsskole eller anden lignende Anstalt.

§ 20. Barn, der ikke antages sædelig forkommet, bliver for-
trinnsvis at anbringe i Familie eller Barnehjem.

Barn i eller nær den skolepligtige Alder bliver, naar det
findes saa sædelig forkommet, at dets Benyttelse af den almindelige
Skole vilde udsætte andre Børn for skadelig Paavirkning, at anbringe
i Skolehjem, forsaavidt der ikke paa anden Maade sørges for dets
Undervisning udenfor Folkeskolen.

Barn under 6 Aar kan ikke anbringes i saadant.

I Skolehjem af den i § 28 omhandlede Art anbringes alene
ældre, mindst 12 Aar gamle Børn, som har forøvet grovere For-
brydelser, eller hvis Forhold paa anden Maade viser, at de er i
sær Grad sædelig forkomne.

§ 21. Beslutning om Indsættelse i et Skolehjem bliver,
saavidt muligt, betimelig i Forveien at meddele dets Bestyrelse.

Finder Bestyrelsen enten af Hensyn til Pladsen eller af andre
Grunde at burde modsætte sig Indsættelsen, bliver, om ikke Enig-
hed opnaaes, Sagen at forelægge for vedkommende Regjeringsde-
partement.

§ 22. Besluttet et Barn bortsat i Familie, sørger Bærge-
raadet paa hensigtsmæssig Maade for Beslutningens Udførelse. Det
kan i dette Diemed overlade nogen i eller udenfor sin Midte at
udfinde en Familie, der er villig til at modtage Barnet, og til
hvilken det med Tryghed kan betroes, og at ordne det fornødne

6 Juni. med denne. Det foretagne bliver i saa Fald at forelægge Bærges-
No. 1. raadet til Godkjendelse.

§ 23. Bortsættes Børn over skolepligtig Alder i Familie, kan de anbringes som Tjenestetjyende, Haandværkslærlinge eller paa anden lignende Maade.

Ved Bortsættelsen af yngre Børn kan det aftales, at de fra Skolepligtens Ophør indtræder i saadant Forhold.

Istedetfor i Familie kan en Gut over skolepligtig Alder med eget Samtykke anbringes som Skibsgut.

Privat bortsatte Børn, som kommer eller paa anden Maade viser slet Opførsel, kan overføres til Skolehjem ogsaa efter deres fyldte 16de Aar.

§ 24. Det paaligger Bærgeraadet at føre regelmæssigt Tilsyn med de af det udenfor Skolehjem anbragte Børn og deres Behandling samt i Tilfælde af Misligheder eller Mangler at søge raadet Ved derpaa.

Foraauidt Tilsynet ikke føres af Bærgeraadets egne Medlemmer, betroses det andre dertil stiftede og villige Mænd eller Kvinder. Dette bør navnlig ske, hvor Barnet er anbragt i en anden Kommune. Findes ingen stiftet Person villig til at overtage Tilsynet, kan Bærgeraadet paa det Sted, hvor Barnet er bortsat, opnævne en Mand eller Kvinde dertil. Den opnævnte er pligtig til at overtage Hvervet.

De i § 29, andet Led omhandlede Myndigheder er berettigede til at føre Tilsyn ogsaa med de udenfor Skolehjem anbragte Børn.

§ 25. Findes et bortsat Barn, der ikke er indsat i Skolehjem, at burde anbringes paa anden Maade eller paa et andet Sted, fattes Beslutning herom af det Bærgeraad, som har bortsat Barnet. Dog kan ogsaa Bærgeraadet paa det Sted, hvor Barnet er anbragt, efterat den, der har Tilsyn med Barnet, er varslet, beslutte det indsat i Skolehjem, naar det efter Bortsættelsen har udvist et Forhold, som findes at gjøre dette fornødent. Meddelelse om Beslutningen bliver at gjøre til det Bærgeraad, som har bortsat Barnet. Dette Bærgeraad kan forlange Sagen forelagt for vedkommende Regeringsdepartement.

§ 26. Den, som efter § 24 fører Tilsyn med et i en Familie bortsat Barn, kan, hvor det findes utilraadeligt at oppebie Bærgeraadets Beslutning, foreløbig sørge for Barnets Bortsættelse andetsteds.

Kapitel IV.

Om Skolehjem og Tvangs-skoler.

§ 27. Staten sørger for, at der forefindes Skolehjem til Optagelse af Børn, som i Henshold til denne Lovs § 20 besluttes

anbragt i saadanne. Gutter og Piger maa ikke indsættes i samme Skolehjem. 6 Juni.
No. 1.

Kongen kan give Tilladelse til private eller kommunale Skolehjem's Benyttelse, naar de er indrettede saaledes som nedenfor bestemt, og deres Planer undergives hans Stadsfæstelse. Tilladelsen kan altid tilbagefaldes.

§ 28. Særlige Skolehjem for saadanne Børn som i § 20, sidste Led omhandlet oprettes af Staten, særskilt for Gutter og Piger.

Til disse Skolehjem bliver desuden fra andre Skolehjem at overføre enhver, der har fyldt det 18de Aar, og hvis Ophold i Skolehjem ikke findes endnu enten endelig eller paa Prøve at kunne afsluttes.

Ligeledes kan til de her omhandlede særlige Skolehjem overføres fra andre Skolehjem:

1. Barn over 12 Aar, der gjør sig skyldigt i Forbrydelser, i Rømning, i Forførelse af andre Børn eller i hoi Grad af Gjenstridighed;
2. Barn, der har fyldt sit 16de Aar, og som, efter at være udskrevet paa Prøve, igjen paa Grund af slet Opførsel tages tilbage.

§ 29. I Spidsen for ethvert Skolehjem skal staa en af Kongen antagen eller godkjendt Bestyrer eller Bestyrerinde, der, saavidt intet modsat er bestemt, har den besluttende Myndighed i alle Hjemmets Anliggender.

Det overordnede Tilsyn føres af vedkommende Regjeringsdepartement. Til at bistaa ved Tilsynet med de anbragte Piger kan antages en Inspektrice.

De nødvendige Bestemmelser om det nærmere Tilsyn gives af Kongen eller, om Hjemmet er privat eller kommunalt, ved dets Plan.

§ 30. I ethvert Skolehjem gives Undervisning i de for Folkeskolen bestemte Fag. Elever, som har naaet det foreskrevne Maal, kan der ogsaa gives nogen videregaaende Undervisning.

Tovrigt bliver Eleverne under Hensyntagen til Alder og Kræfter at beskæftige paa hensigtsmæssig Maade.

§ 31. Der skal sørges for, at Eleverne faar det fornødne Tilsyn af Præst og Læge. Hvis Eleven er Dissenter, tilsees han af en Forstander inden vedkommende Dissentersamfund, om dertil er Anledning.

§ 32. Den i § 28 omhandlede Overslyttelse sker efter Bestemmelse af Bestyreren i Forening med Tilsynskomiteen eller Direktionen, om nogen saadan foresindes.

Er Barnet over 16 Aar, kan det forlange Beslutningen forelagt vedkommende Regjeringsdepartement. Samme Afgang har Forældrene, om Barnet er under 18 Aar. Hvor det findes paa krævet, kan Overslyttelsen finde Sted uden Hensyn til, at der klages over den.

6 Juni. § 33. Den, der har været i saadant Skolehjem, som om-
No. 1. handles i § 28, i mindst 2 Aar eller i andet Skolehjem i mindst
1 Aar, kan af dets Bestyrer udskrives paa Prøve, enten paa bestemt
Tid eller indtil videre, og hortsættes paa nogen i §§ 22 og 23
nævnt Maade.

Bestyreren bør holde sig underrettet om den udsfrevnes For-
hold og Behandling og føre Tilsyn dermed enten personlig eller
ved andre Mænd eller Kvinder, som dertil er villige eller i fornø-
dent Fald opnævnes overensstemmende med § 24. Opfører den
udsfrevne sig slet, eller finder Bestyreren det af andre Grunde tjen-
ligt, tages Eleven igjen tilbage til Skolehjemmet.

Hvad han, medens han er ude af dette, fortjener ved Arbejde,
bliver at anvende til hans Bedste.

§ 34. Finder Bærgeraadet paa det Sted, hvor et paa Prøve
udsfrevet Barn er anbragt, at Barnet opfører sig saa slet, at dets
Tilbageførelse til Skolehjemmet er fornøden, kan Bærgeraadet, hvis
Bestyreren ikke paa Hensigten tager Barnet tilbage, forlange Spørgs-
maalet derom forelagt vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 35. Viser den i Skolehjem anbragte eller paa Prøve ud-
sfrevne Flid og god Opførsel, kan der efter derom givne nærmere
Regler foruden andre Begunstigelser som Belønning for udført Ar-
bejde tilstaaes ham et Beløb, der bliver at anvende til hans Bedste.

§ 36. For Elever, som endelig udgaar af Skolehjem, bør
Bestyreren, hvor dertil er Anledning, søge en hensigtsmæssig Be-
stjæftigelse under Forhold, der saavidt muligt sikrer mod fordærvelig
Indflydelse.

Enhver Udgaende, der ikke selv har Midler, forsynes med
Klæder, ligesom der kan anvendes et passende Beløb til Rejsepenge
for ham.

§ 37. De nærmere Regler om de offentlige Skolehjem og
særlig angaaende de Rejseselskabsmidler, som kan anvendes i samme,
gives af Kongen.

§ 38. Tvangsskole kan oprettes af den enkelte Kommune
eller af flere Kommuner i Forening. Planen maa stadfæstes af
Kongen.

De i Tvangsskole indsatte Børn forbliver der ikke alene i,
men ogsaa udenfor Undervisningstiden. § 30 finder ogsaa her
Anvendelse.

Skolen staar under det i Skoleloven anordnede Overtilsyn af
Statsmyndigheder.

Kapitel V.

Om de trufne Forfoiningers Ophør.

§ 39. Den, der er bortsat i Henshold til denne Lov, kan
beholdes i vedkommende Familie, Barnehjem eller Skolehjem indtil

det fyldte 18de Aar eller, om han er indsat i Skolehjem af den i § 28 nævnte Art, indtil det fyldte 21de Aar. 6 Juni. No. 1.

Ved et tidligere Tidspunkt bliver de med Hensyn til ham trufne Forfoininger at ophæve, naar der ikke længere findes tilstrækkelig Grund for samme.

Uanset foranstaaende Bestemmelser har den i Tjeneste anbragte Forpligtelsen til at forblive i denne, saalænge den derom gjældende Lovgivning medfører det.

§ 40. De i § 39 omhandlede Beslutninger fattes for deres Vedkommende, der er anbragte i Skolehjem eller udfkrevne derfra paa Prøve, af Bestyreren i Forening med Tilsynskomiteen eller Direktionen, om nogen saadan forefindes, og ellers af det Bærgesraad, efter hvis Beslutning Bortsettelsen er steet.

Personer over 16 Aar, hvis Begjæring om Ophævelse af den trufne Forfoining, samt Forældrene, hvis Begjæring om at erholde et Barn under 18 Aar tilbage, er afflaaet, kan forlange Sagen forelagt vedkommende Regjeringsdepartement.

En afflaaet Begjæring kan ikke gjentages før om et Aar.

§ 41. Er Forældremyndigheden i Henhold til § 2 frakjendt nogen af Forældrene, forbliver Barnet under det ifølge samme Paragraf anordnede Bærgemaal indtil sit fyldte 18de Aar, medmindre Bærgeraadet anderledes bestemmer.

Kapitel VI.

Om Baatalemyndighedens Forhold ligeoverfor strafbare Handlinger begaaede af Born.

§ 42. Naar et Barn, der ikke har fyldt sit 14de Aar og derfor ikke kan straffes, har begaaet en strafbar Handling, kan der dog anstilles saavel retslig som udenretslig Efterforskning i Sagen.

Hvis Baatalemyndigheden ikke finder, at Barnet bør bortsettes i Henhold til § 1, kan den henstille til Barnets Foresatte i Hjemmet eller Skolen bevisligen at tildele det saadan passende Rebselse, som Lovgivningen der hjemler. Herom underrettes Bærgeraadet, ligeledes underrettes det om, hvorvidt Henstillingen er taget tilfulge.

Finder Baatalemyndigheden derimod, at Barnet bør bortsettes, forelægger den Sagen for Bærgeraadet paa det Sted, hvor Barnet bor eller opholder sig. For dette kan Sagen ogsaa indbringes, hvis en saadan Henstilling, som foran nævnt, ikke tages til Folge.

§ 43. Er udenfor det i § 44 omhandlede Tilfælde en strafbar Handling begaaet af et Barn under 16 Aar efter dets fyldte 14de Aar, kan Baatale undlades, naar Baatalemyndigheden efter Omstændighederne finder, at det kan bero med en saadan Rebselse som i § 42, andet Led nævnt eller med en Forfoining fra Bærgesraadets Side.

6 Juni. § 44. Har nogen i Skolehjem Anbragt eller paa Prøve
 No. 1. Udskreven efter sit fyldte 14de Aar forøvet nogen strafbar Handling, kan Baatalemyndigheden undlade at reise Tiltale, saafremt den i Betragtning af den skyldiges Alder og Handlingens Væbskaffenhed finder at kunne lade det bero med Anstaltens Rejselse efter § 37.

§ 45. Hvor Baatalemyndigheden med Hjemmel af Bestemmelserne i §§ 43 og 44 har undladt at reise Baatale, kan heller ikke den ved Forbrydelsen fornærmede forfølge Sagen.

Kapitel VII.

Om Omkostningernes Udredelse.

§ 46. Udgifterne ved et Barns Indsættelse i Tvangsskole i Genhold til §§ 4 og 5 erlægges af den Kommune, hvis Bærgeraad eller Skolestyre beslutter Indsættelsen; dog yder Staten et Bidrag af 30 Ore daglig for hvert saaledes anbragt Barn.

§ 47. Udgifterne ved et Barns Indsættelse i Skolehjem udredes af Statskassen, som dog har Krav paa et Bidrag af indtil 40 Ore daglig af den Kommune, hvis Bærgeraad har besluttet Indsættelsen. Er Barnet ikke hjemstavsberettiget i nævnte Kommune, kan denne kræve den erlagte Del af Udgifterne godtgjort af Hjemstavskommunen. Kan ingen saadan paavises, betaler Statskassen den hele Udgift.

Naar omslakkende Børn, hvis Forældre ikke har fast Bopæl, og som heller ikke selv har saadan, indsættes i Skolehjem, betaler Staten ligeledes den hele Udgift.

Udenfor dette Tilfælde har Bærgeraadet, saasnart et Barn er besluttet bortsat, derom at underrette Fattigkommissionen, der snarest muligt har at søge tilveiebragt de fornødne Oplysninger om Barnets Hjemstavn og, hvis det ikke har Hjemstavsret i Kommunen, at sende Meddelelse til Fattigkommissionen i den Kommune, hvor det antages hjemstavsberettiget.

§ 48. Omkostningerne ved et Barns Bortsættelse paa anden Maade betales udenfor de i §§ 17 og 19 omhandlede Tilfælde af den Kommune, hvis Bærgeraad har besluttet Barnet bortsat mod Refusion af Hjemstavskommunen, om denne er en anden. Kan ingen Hjemstavskommune paavises, udredes de af Statskassen. § 47, andet og tredje Led finder tilsvarende Anvendelse.

§ 49. Indsættelse i Skolehjem eller Bortsættelse paa anden Maade i Genhold til denne Lov bliver ikke at anse som Fattigundersøttelse.

Barn, der med Hjemmel af denne Lov bortsættes i fremmed Kommune, kan, saalænge denne Bortsættelse vedvarer, ikke erhverve selvstændig Hjemstavsret.

§ 50. Omkostningerne ved den i §§ 17 og 19 omhandlede foreløbige Anbringelse betales af Statskassen, hvis Barnet endeligen besluttet indsat i Skolehjem, men ellers af den Kommune, der skal betale Udgifterne ved Barnets endelige Bortsættelse. Saaframt Barnet ikke bortsættes, udredes de af den Kommune, hvis Bægeraad træffer Beslutning med Hensyn til Barnet.

§ 51. De øvrige af denne Lov flydende Udgifter udredes af Statskassen.

§ 52. De med et Barns Bortsættelse forbundne Udgifter kan efter nærmere Bestemmelse af det Bægeraad eller, for de i § 5 omhandlede Tilfælde's Vedkommende, det Skolestyre, der har besluttet Bortsættelsen, fordres Kommunen, eller om det bestemte Beløb overstiger dens Udlæg, Staten erstattet af Barnets Forældre efter de for Fattigunderstøttelse givne Regler. Mere end en Krone daglig kan dog ikke kræves erstattet.

Kapitel VIII.

Slutningsbestemmelser.

§ 53. Fra den Tid, denne Lov i sin Helhed træder i Kraft, kan Beslutning om Børns Indsættelse i Skolehjem alene ske i Overensstemmelse med denne Lov, og Beslutning, hvorved Børn anbringes uden Samtykke af Forældre eller af dem, som staar i disses Sted, i Henhold til saadanne Grunde, som omhandles i denne Lov, alene fattes paa den i samme bestemte Maade. Børn, der i Henhold til denne Lov er bortsatte udenfor Skolehjem, kan alene ved Beslutning om forandret Anbringelsesmaade, fattet i Henhold til §§ 25 eller 34, endelig udelukkes fra Folkeskolens Undervisning. Bestemmelsen i Lov af 15de Juni 1881 § 1 om, at der til Overenskomst om Umyndiges Antagelse i Haandverkslære udkræves disses Samtykke, træder ud af Kraft, forsaavidt angaar Overenskomster, affattede i Henhold til denne Lovs §§ 23 og 33, hvorhos Bestemmelsen i samme Lovbud om, at Lærekontrakt, indgaaet for en Umyndig, ikke er bindende for Lærlingen længere, end til han har opnaaet en Alder af 20 Aar, med Hensyn til Personer, anbragte i Skolehjem af den i § 28 omhandlede Slags forandres derhen, at Aldersgrænsen bliver 21 Aar.

§ 54. Bestemmelserne i § 5, § 38 og § 46, jfr. § 5 samt §§ 49 og 52, forsaavidt de vedkommer Indsættelse i Tvangsskoler efter § 5, træder i Kraft fra 1ste Juli d. A. Forøvrigt træder Loven i Kraft fra den Tid, Rongen bestemmer.

Loven kommer til Anvendelse uden Hensyn til, om det Forhold, som begrundet Anvendelsen, er ældre end dens Ikrafttræden.

6 Juni. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
No. 1. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og
Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 6te Juni 1896.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

6 Juni.
No. 2.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov angaaende Forbryd-
delse af 20de August 1842 m. v.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu for-
samlede ordentlige Storthings Beslutning af 13de Mai dette Aar,
saalydende:

I. Esternævnte Bestemmelser i Lov angaaende Forbrydelse af 20de August 1842 erklæres herved ophævede eller forandrede som følger:

Andet Kapitel.

§ 24 skal lyde:

Personer under 18 Aar, der udstaar Fængselsstraf, bliver enten i Enrum eller i Fællesskab at fængselsætte paa en efter deres Alder og Kræfter passende Naade og, forsaavidt det findes paatrævet, at meddele Skoleundervisning.

Ogsaa Personer over 18 Aar bør saavidt muligt søges beskæftigede ved Arbejde i Fængselet.

§§ 38 og 39 ophæves.

Sjette Kapitel.

§ 8 ophæves.

§ 9 skal lyde:

For den, som ved Forbrydelsens Forøvelse ikke har fyldt 18 Aar, nedsættes Livsstraf og Strafarbejde paa Livstid til Strafarbejde i første, anden eller tredje Grad. Skulde han, om han havde været over 18 Aar, have været straffet med tidsbestemt Strafarbejde,

kan dette nedjættes til en mildere Grad og istedetfor Strafarbejde i 6 Juni.
fjerde eller femte Grad Fængsel anvendes. No. 2.

Syvende Kapitel.

§ 1 skal lyde:

Straf anvendes ei for Handlinger, som ere forøvede af dem, der ikke have opnaaet en Alder af 14 Aar.

II. Nærværende Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer, og kommer fra denne Tid til Anvendelse ogsaa paa strafbare Handlinger, som forinden ere forøvede, dog saaledes, at ingen bliver at straffe, som efter den ved Handlingens Forøvelse gjældende Ret vilde have været straffri, eller at straffe strengere, end denne vilde have medført.

Fra samme Tid ophæves Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 69 og Lov om Fattigvæsenet paa Landet af samme Dato § 84.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 6te Juni 1896.

Oscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

Lov

indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Stortings Beslutning af 13de Mai dette Aar, saalydende:

I. Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 erklæres herved ophævede eller forandrede som følger:

§ 20 skal lyde:

Sager angaaende Forbrydelser, forøvede af Personer under 18 Aar, bliver, uanset Bestemmelserne i § 19, ikke at behandle ved

6 Juni.
No. 3.

6 Juni. Lagnandsret, medmindre ringere Straf end Strafarbejde ikke kan No. 3. idømmes.

§ 85. Det med No. 3 betegnede Afsnit udgaar.

§ 94. Ordene „§ 85 No. 1, 2 eller 3“ forandres til „§ 85 No. 2“.

II. Bestemmelserne i nærværende Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 6te Juni 1896

Dscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

6 Juni.
No. 4.

Lov

om Hvalfangst.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlende ordentlige Storthings Beslutning af 29de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Det skal være forbudt paa den Havstrækning ved Rysterne af Finnmarkens og Tromsø Amt, som Kongen bestemmer, at jage, ansthyde eller dræbe Hval i Tidsrummet fra 1ste Januar til Udgangen af Mai.

§ 2. Ligeledes skal det være forbudt under de større Sildefiskerier paa Strækninger og i Tidsrum, der af Kongen bestemmes, at jage, ansthyde eller dræbe Hval.

§ 3. Paa Fjord eller Baag, hvor Sildefiske foregaar, skal det ogjaa udenfor de ved §§ 1 og 2 fredeede Strækninger og Tidsrum være forbudt at jage, ansthyde eller dræbe Hval.

§ 4. Hval maa ikke jages, ansthydes eller dræbes nærmere Baad eller Fartoi, der er forankret eller optaget med Fiske, end 2 Kilometer og ellers ikke nærmere Baad eller Fartoi end 1 Kilometer.

§ 5. De i foranstaaende Paragrafer omhandlede Forbud 6 Juni. mod Hvalfangst omfatter ikke den Jagt, som drives efter mindre Tandhval, eller som foregaar i Forbindelse med Uffængning.

§ 6. Det er forbudt at bruge Jagtmaader, hvorved det kun afhænger af Tilfældet, om Hvalen bliver gjenfundet.

§ 7. Forjaavidt Hval, der er lovlig anskudt, fremdeles slæber fast Line, kan Jagten, naar i de i §§ 3 og 4 omhandlede Tilfælde Stydning ikke finder Sted, tilendebringes og Fangsten, hvor Bestemmelsen i § 8 ikke derfor er til Hinder, tilgodegjøres indenfor fredet Strækning.

I saadanne Tilfælde ligesom overalt ellers, hvor Skadetilføielse ikke er forbunden med Overtrædelse af nærværende Lov eller med anden forsætlig eller uagtsom retsstridig Afsærd, pligter Hvalfangeren kun Erstatning for den direkte Skade, der ved Jagten eller ved nødvendige Opoffelser fra Fiskeres eller andres Side for at undgaa Kollision forvoldes paa Vaad, Fartøi, Last, Redskaber eller paa bevislig ved disse allerede gjort Fangst af Fisk, selv om den endnu ikke er tagen op af Havet.

Hvis der ved Hvalfangst tilføies nogen, som ikke hører til vedkommende Hvalfangerfiskes Besætning eller opholder sig ombord paa samme, Skade paa Legeme eller Helbred, eller hvis nogen saadan Persons Død forvoldes, pligter Hvalfangeren, forjaavidt den skadelidte ikke selv har foranlediget Ulykken, at svare Erstatning for paaført økonomisk Tab, som om Skaden var tilføiet eller Døden forvoldt ved forsætlig eller uagtsom retsstridig Afsærd fra hans Side.

§ 8. Hvor større Sildefiske paagaar, maa Tilgodegjørelse af Hval ikke finde Sted nærmere Fiskeplads, end Opsynet tillader.

Er særskilt Opsyn ikke anordnet, meddeles Tilladelsen i Byerne af Politimesteren, paa Landet af Lensmanden.

Nærværende Paragraf gjælder ikke Tilgodegjørelse ved Etablissement, naar saadant før nærværende Lovs Ikrafttræden har været i Virksomhed eller med Kongens Tilladelse fremtidig oprettes.

§ 9. Hvalaffald, som ikke agtes oparbejdet, skal udbugferes mindst $1\frac{1}{2}$ geografisk Mil fra yderste Land, Ø, Holme eller Skjær udenfor det Sted, hvor Hvalen affækkes.

Hvalaffald, som agtes oparbejdet, skal anbringes paa Land i egne dertil byggede Indelukker, der skal være saa tætte, at Fædt ikke siver ud gennem Væggene.

Hvor Hval affækkes paa Andenmands Strand, maa Affaldet ikke oplægges paa Land uden Brugerens Tilladelse. Naar saadan er erhvervet, overtager Brugeren det Ansvar, som muligens senere maatte blive gjort gjældende.

Enhver fast Flanseplass skal være omgivet af en Lænse, tilstrækkelig for til at holde Fædet i Overfladen inde.

6 Juni. Dispensation fra disse Bestemmelser kan gives af Kongen, No. 4. efterat vedkommende Formandskabs Udtalelse er indhentet.

Ved Bestemmelserne i nærværende Paragraf gjøres ingen Indskrænkning i den Sundhedskommissionerne ved gjældende Lovgivning tillagte Myndighed.

§ 10. Enhver Hvalfangerbaad skal have Fartoiets Ravn malet midtskibs paa begge Sider og høist 15 Centimeter under Reelingen med hvid Ojemaling paa mørk Grund eller mørk Ojemaling paa lys Grund og med Bogstaver af mindst 35 Centimeters Høide med tilsvarende Bredde.

§ 11. Naar en Hvalfanger under sin Jagt fisker et Redskab, har han at bringe dette tillands og, hvis Cieren ikke kjendes, at gjøre det bekjendt ved Opflag paa Etablisementet og paa nærmeste Handelssted samt snarest muligt anmelde Sagen for vedkommende Lensmand eller Opsynsbetjent. I Bekjendtgjørelsen og Anmeldelsen skal opgives de Mærker eller andre Kjendtegn, som maatte findes paa Redskabet, samt Stedet, hvor det er fisket.

Bekjendtgjørelser og Anmeldelser maa ikke udsættes længere end 24 Timer, efterat Fangstfartoiet er kommet ind til Etablisementet, eller, hvis intet saadant findes, efterat det er kommet tilankers i første Havn eller til den midlertidige Afspæringsplads.

Ikke afhentede Redskaber indleveres for Afreisen til Distriktets Lensmand eller Opsynsbetjent.

§ 12. Overtrædelse af Bestemmelserne i forrige Paragraf straffes som ulovlig Omgang med Hittegods.

Tovrigt straffes Overtrædelser af nærværende Lov med Bøder, hvis Størrelse bestemmes saaledes:

ved Overtrædelse af §§ 1 og 2 for hver Hval, der jages, anstødes eller dræbes, fra Kr. 1 000,00 til Kr. 8 000,00;

ved Overtrædelse af §§ 3, 4, 6 og 8 for hver Hval, der jages, anstødes, dræbes eller tilgodegjøres, fra Kr. 100,00 til Kr. 2 000,00, og

ved Overtrædelse af §§ 9 og 10 fra Kr. 50,00 til Kr. 200,00 og i Gjentagelsestilfælde fra Kr. 200,00 til Kr. 1 000,00.

Bestemmelsen i Straffeloven af 3die Juni 1874, 2det Kapitel, § 40, sidste Paragraph, kommer ikke til Anvendelse ved Overtrædelser af nærværende Lov.

§ 13. Sager angaaende Overtrædelse af nærværende Lov behandles som Politisager.

Foraaabidt Overtrædelser finder Sted under nogen af de store Fiskerier, hvor særskilt Opsyn er anordnet, forholdes med Hensyn til Sagens Behandling, samt for Overtrædelse af vedkommende Fiskerilov er eller bliver bestemt.

Straf for Overtrædelse af nærværende Lov kan ikke ilægges andre end vedkommende Fører, Reder eller Etablisementsbestyrer, naar Overtrædelser er sket enten efter hans Befaling, eller med

hans Vidende, og uden at han har gjort, hvad der stod i hans Magt for at hindre den. Er Jører, Neder og Etablissemmentsbestyrer eller to af dem medskyldige i samme Overtrædelse, kan Tiltale reises mod alle eller begge. 6 Juni. No. 4.

For Bøder, der ilægges Jører eller Neder, hester Skibet.

§ 14. Med Hensyn til Behandlingen af private Sager, der under de store Fisterier opstaar mellem Fistere og Hvalfangere i Anledning af Hvalfangst, skal forholdes paa samme Maade, som i vedkommende Fisterilove er eller bliver bestemt for Behandlingen af private Fisterisager. Dog skal Dommeren ved Opnævnelse af Meddomsmænd eller Ekspertmænd ikke være bunden ved de i Fisterilovene indeholdte særlige Forrifter om, blandt hvem Mændene skal opnævnes.

Private Erstatningsfølgemaal, der maatte opstaa af § 7, sidste Passus, indgaar ikke under foranstaaende Bestemmelser.

Vedkommende Hvalfangerstibs Jører eller Neder samt ved Overtrædelse af §§ 8 og 9 tillige vedkommende Etablissemmentsbestyrer er i Forholdet til den skadelidende hver for sig og alle for én ansvarlige for de ved Hvalfangst paadragne Erstatningsbeløb.

§ 15. Nærværende Lov skal ikke være til Hinder for, at man kan bemægtige sig Hval, som har løbet sig selv paa Grund, er ilaanddreven eller findes drivende i Søen.

§ 16. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste September dette Aar.

Fra samme Tid ophæves:

Lov angaaende Ret til Hval af 22de Mai 1869 § 8, samt Lov angaaende Fredning af Hval ved Finmarkens Kyst af 19de Juni 1880, jfr. Lov om samme Gjenstand af 14de Juni 1890.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Nigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 6te Juni 1896.

Nscar.

(L. S.)

G. Gram.

Lehmann.

16 Juni.

Kongelig Resolution

af 6te Juni.

I Medhold af Lov indeholdende forskellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860, dens § 5, meddeles Approbation paa følgende af Kjøbstaden Fredrikshalds Kommunebestyrelse i Møde den 9de Marts 1894 vedtagne Tillæg til § 18 i de ved Kongelig Resolution af 29de Oktober 1888 approberede Bestemmelser til Stjærpelse i de gjældende Bygningsloves Forskrifter, forsaavidt nævnte By betræffer:

„Til Tagtækning maa herefter ikke anvendes frumme Tagsten.“

6 Juni.

Kongelig Resolution

af 6te Juni.

I Genhold til § 25 i Lov om Havne- og Ringeværnenet m. v. af 10de Juli 1894 meddeles Stadfæstelse paa de af Larviks Kommunebestyrelse under 28de Oktober 1895 og 4de Mai 1896 besluttede Vedtægter for Brugen af Jld og Lys i Larviks Havn, saalydende:

§ 1. Dampskibe, henliggende paa Havnen eller ved dens Brygger, Tomter og Pakhuse, tillades til enhver Tid af Døgnet at have Jld oppe, være sig under Kjedel, paa Kamin eller Kabys; dog maa til Brændsel alene benyttes Kul eller Koks.

§ 2. Andre Fartøier skal det under nedenstaaende Betingelser være tilladt i Tiden fra Kl. 5 Morgen til Kl. 10 Aften inden Havnen at benytte Jld paa Kamin, Døn eller Kabys:

- a. Kaminer, Døne og Kabysser samt Rørene til samme skulle være af Jern eller andet Metal. Er Afstanden mellem Jldstedet eller Røret og Træværket mindre end 31 cm., skal Træværket betrygges med ildfast Material, og maa Afstanden mellem Jldstedet eller Rør og det Træværket beskyttende ildfaste Material ikke under nogen Omstændighed være mindre end 5 cm. Hvor Rør fører gennem Dæk eller Tag, kan dets Afstand fra Træværk indskrænkes til 5,5 cm., naar Træværket i Gullet beklædes med Kobber eller andet Metal i Forbindelse med Asbestbelæg mellem dette og Træværket, saaledes at der mellem Rør og Metalbeklædning bliver en Afstand af mindst 5 cm. Under og foran Jldstedet i en Bredde af 30 cm. skal Gulvet belægges med ildfast Material.
- b. Kabys paa Dæk maa altid staa i Hus.

c. Med Hensyn til Brændmaterial gjælder, hvad der i saa Hens 6 Juni.
seende for Dampskibe er bestemt.

d. Naar og saalænge der habes Ild paa Ramin eller Kabys,
maa der stedse være Folk ombord.

§ 3. Ombord i Fartøier henliggende i Havnen, være sig
Damp- eller Seilfartøier, skal det være tilladt i Kabytter og Følge-
lugarer at benytte aabent Lys, naar og saalænge nogen er tilstede
i det Rum, hvor Lysen brænder, samt Lampe eller Lys i Lanterne,
naar og saalænge der holdes Vagt ombord. Dette gjælder dog
ikke Skibe under Oplag, forsaavidt angaar Natterlanteren. Paa
Dæk og i Lasterum maa derimod alene benyttes Lys i Lanterne eller
anden Belysning, godkjendt af Havnestyret, og kun, naar der holdes
Vagt ombord.

§ 4. Ombord i Fartøier henliggende i Havnen, være sig
Damp- eller Seilfartøier, skal det være forbudt at fuge Beg, Tjære
og lignende.

Rogning deraf kan dog af Havnesfogden tillades foretaget i
aaften Vaad under Jagttagelse af den Instrux han for hvert Til-
fælde bestemmer.

§ 5. Hvor Havnesfogden — eller i Tilfælde Havnestyret —
finder, at den i nærværende Vedtægter hjemlede Tilladelse til at
have Ild og Lys ombord kan være forbunden med særegen Fare,
saasom paa Grund af Lastens eller Værligets Beskaffenhed eller
omgivende Forhold, er han bemyndiget til at indskrænke eller endog
helt suspendere Tilladelsen.

§ 6. Al Brug af Ild og Lys er forbudt paa Fartøier,
der henligge:

a. i Farrisølvn paa dennes vestre Side.

b. i Skottebryggen og som der løsse eller lade Petroleum, Svovl
eller andre ildsfarlige Gjenstande.

Kongelig Resolution

af 6te Juni.

6 Juni.

I Hensyn til §§ 46 og 51 i Lov angaaende Bygnings-
væsenet af 6te September 1845 bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning skal være
gjældende for den ved Otta Jernbanestation i Baage
Herred, Nordre Gudbrandsdalens Fogderi, Kristians Amt,
beliggende Strækning, som af Amtmanden senere nær-
mere maatte bestemmes.

6. Juni. 2. At Bygningskommissionen for nævnte Sted indtil videre skal bestaa af to af vedkommende Herredsstyrelse foreslaaede og af Amtmanden bestittede Mænd af Herredets Iudvaanere, hvoraf den ene i Kommissionen har at udføre Politimesterens, den anden Branddirektorens Forretninger, samt af en af vedkommende Formandskab aarlig udnævnt bygningsskyldig Mand, — og at Reguleringskommissionen skal bestaa af Bygningskommissionens Medlemmer samt et Medlem af Stedets Formandskab.
-

9 Juni.

Sjælfte Resolution

af 9de Juni.

I Genhold til Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Elg i Lesje Herred, Kristians Amt, for et Tidsrum af 5 Aar, regnet fra 1ste Januar 1896, skal være fredet det hele Aar.

9 Juni.

Sjælfte Resolution

af 9de Juni.

I Medhold af Lov om Fredning af Hjort af 30te Mai 1894 § 8 jfr. § 1 bestemmes:

At det indtil videre — dog ikke udover et Tidsrum af 5 — fem — Aar fra 1ste Januar 1896 at regne — skal være tilladt paa Gaardene Ørskog og Lothe i Gloppens Herred, Nordre Bergenhus Amt, at fælde Hjort i Tiden fra og med 15de August til og med 30te September, hvorhos det i samme Tidsrum skal være tilladt nævnte Gaardes Giere for fælles Regning at fælde 1 — en — Kølle aarlig.

9 Juni.

Sjælfte Resolution

af 9de Juni.

I Genhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at

der indtil videre om Fredning af Elg i Røros Herred, Søndre Trondhjems Amt, skal — ifølgelig de ved Høieste Resolution af 3die August 1894 fastsatte Regler — gjælde følgende:

1. Elgsdyr maa ikke jages eller dræbes i Tiden fra og med 16de Oktober til og med 14de August.
2. Elgsdyrkalve maa ikke til nogen Tid af Aaret sælges, og
3. Ved Jagt efter Elgsdyr maa ikke bruges løssluppen Hund.

Udgivet den 15de April 1896.

Nr. 27. Udgivet 16de Juni. 1896.

225

12 Juni

om Forbuds- og Engagementskontor.

Si Oscar, af Guds Nåde Konge til Norge og Sverige, Norges og Sveriges.

Viare vilterligt: At Os er inden forelagt det nu forenede ordentlige Storhings Beslutning af 23de Mars dette Aar, lydhende:

§ 1. Den, der med Udgjærelse eller af Stalighed vil sælge som Mellemmand (Agent, Kommissionær) ved Forbring af Stof af Engagements til anden privat Tjenste, saadan ved Anættelse af Hjemstædt, Arbejdere, Opdyrtere, Gaardværtere, Landelsbysatte, Kontorister eller andre private Betsene, maa, hvad enten Beskedenheden alene gaar ud paa Parianing af ledige Postter eller af Ansøgere til saadanne, eller den tillige omfatter Kontrolleret Anættelse, have Bevilling heraf af Hermandskabet og skal i denne af Beskedenheden være underlagt Postteris Ofsigt. Hermedes Konge bestemmer, indføres Bevillingen i Bogen af Postter af den Landet af Landmanden.

Saadan Bevilling meddeles alene Mand eller Kvindes der er norske Statsborgere, boende i Norge og harde for Hæderhed af Beskedenheden. Den meddeles paa anmodet Bøit og uden Bøit. Gælder der om Stofte, Anættelse eller kommissionær Arbeid, var Bevilling ikke meddeles, medmindre Beskedenheden har et Bøit i Norge og samtlige Medlemmer af samme angives de nævnte Foringeller.

Opdyrteanstalter, som efter sine Statuter har at gøre sine Anættelse efter Andet Opdyrteanstalt i Norge, samt offentlige Foringellende, der uden Udgjærelse ligger af Hæderhed med dem de i Stillingen Medfor komter

Udgiver: E. R. Bøhmman.